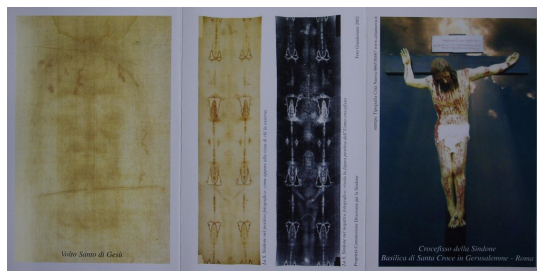

Nové dôkazy o tom, že Turínske plátno pochádza zo Svätej zeme a nie je podvrhom

27. marca 2024 ✝ Krátke správy

Turínske plátno, ktoré je veriacimi katolíkmi považované za plátno, do ktorého bol po svojom bolestivom umučení zabalený a pochovaný Náš Pán Ježiš Kristus, bolo nepriateľmi katolíckej Cirkvi po celé stáročia považované za stredoveký falzifikát. Avšak mnohé vedecké skúmania, ktoré vykonali na plátne aj tímy zložené z ateistických či nekatolíckych vedcov preukázali, že plátno je autentické a odtlačok podoby muža, ktorý plátno obsahuje, sa nedá úplne vysvetliť prostriedkami exaktnej vedy.

Turínske plátno

zdroj: flickr.com

Portál *Catholic Herald* dnes prináša správu, ktorá ešte dôraznejšie potvrdzuje oprávnenosť viery, že v prípade *Turínskeho plátna* môžeme mať do činenia s autentickým plátnom, do ktorého bol pri svojom pochovaní zabalený Pán Ježiš. Nové vedecké testy na ňom vykonané totiž odhalili, že ľan používaný na výrobu plátna bol vypestovaný na Blízkom východe.

Výsledky izotopových testov teda poskytujú nový dôkaz, že plášť je skutočným odevom, ktorý bol použitý na zakrytie tela Ježiša Krista po jeho ukrižovaní – a nie je falzifikátom vytvoreným v stredovekej Európe. Fragmenty látky odobraté z rubáša ukazujú, že jeho ľan pochádza zo západnej Levanty, oblasti, ktorá sa dnes nachádza na území Izraela, Libanonu, západnej časti Jordánska a Sýrie.

William Meacham, americký archeológ, ktorý si štúdiu objednal, uviedol:

„Vzhľadom na pravdepodobný blízkovýchodný pôvod musíme pripustiť nové spochybnenie tej interpretácie, ktorá tvrdila, že rubáš je jednoducho falošná relikvia vyrobená v stredovekej Európe. Vystávajú tiež nové otázky o tom, ako sa obraz na plátno dostal.“

Archeológ dodáva:

„Možnosť, že toto plátno je skutočne Ježišovým pohrebným rubášom, je posilnená týmto novým dôkazom. Podľa môjho názoru to zostáva najlepším vysvetlením pôvodu rubáša.“

Ako člen predstavenstva *Vzdelávacej a výskumnej asociácie Turínskeho plátna* (STERA) získal Meacham povolenie na testovanie piatich zo siedmich vlákien, ktoré skupina vlastní. Nite pochádzali zo vzorky známej ako „*Raesov kus*“, ktorý bol odstránený z rubáša v roku 1973 kvôli textilnému výskumu.

Turínska arcidiecéza z neho poskytla štrnásť vlákien fyzikovi Rayovi Rogersovi, členovi amerického vedeckého tímu, ktorý v roku 1978 vykonal výskum plátna priamo na mieste a ktoré boli neskôr odovzdané spoločnosti STERA. Testovanie sa teraz uskutočnilo v laboratóriu stabilných izotopov *Hongkongskej univerzity*, ktoré je schopné testovať veľmi malé vzorky s hmotnosťou dokonca menšou ako 1 mg.

Meacham povedal, že východný pôvod rubáša je dôležitý, pretože „*posilňuje iné dôkazy, ktoré ukazujú týmto smerom*“.

A ďalej vysvetľuje:

„*Najpozoruhodnejší bol peľ. Aj keď mnohé identifikácie boli odvtedy zrušené, niektoré druhy stále naznačujú prítomnosť východného Stredomoria.*“

Tieto nové zistenia spája s ďalšími dôkazmi lokalizujúcimi pôvod plátna na Blízky východ a do obdobia na prelome letopočtov. Je to podľa neho uloženie trňovej koruny na hlave, ktoré má charakteristické znaky Malej Ázie a Levanty. Ďalším dôkazom sú mince na očiach, ktoré sa zhodujú s dokumentovaným prípadom z pohrebu v druhom storočí v rímskej provincii Judea.

Turínske plátno sa prvýkrát spomína 14. storočí, keď sa nachádzalo vo francúzskom Chambery. Podľa niektorých teórií sa z Orientu dostalo na Západ počas križiackych výprav. Od roku 1578 sa nachádza v Turíne. Populárnym sa stalo v roku 1898, keď boli zverejnené prvé fotografie, ktoré ukazovali realistický obraz tváre na čiernobielym fotografickom negatíve. Plátno skúmal v polovici 20. storočia francúzsky chirurg Pierre Barbet, ktorý o svojom výskume publikoval knihu o Kristovom umučení s názvom *Doktor na Kalvárii*.

V roku 1978 bolo tímu amerických vedcov umožnené týždeň priamo skúmať látku na mieste a bolo mu dovolené odobrať vzorky lepiacej pásky. Po podrobnom skúmaní nakoniec neboli schopní vysvetliť, čo spôsobilo tento odtlačok, takže zostal tajomstvom, ktoré pretrváva dodnes, ale ich záverečná správa tvrdila, že pochádza z ľudského tela.

V roku 1988 však bola odobratá vzorka, rozdelená na kúsky a datovaná tromi poprednými laboratóriami do rokov 1260 – 1390, čo boli výsledky, ktoré vážne spochybnilí pravosť plátna.

Ale štúdie uskutočnené v rokoch 2012 a 2015 na vzorkách odobratých skôr opätovne zistili, že plátno pravdepodobne pochádza z Ježišových čias. V roku 2017 tím z *Nemocničnej univerzity* v Padove v Taliansku pod vedením Mattea Bevilacqua vykonal forenznú štúdiu odtlačku a zistil, že ide o osobu, ktorá trpela a zomrela presne rovnakým spôsobom ako Kristus, čiže tak ako je to zaznamenané v Evanjeliu.

Zatiaľ čo najnovšie zistenia vyvracajú obvinenia, že plátno je iba falzifikát, záhada zostáva a Meacham pripúšťa, že ohľadom datovania plátna pomocou uhlíkovej (rádio-karbónovej) metódy budú potrebné ešte

ďalšie výskumy a testovania.

K tomu môžem len skromne dodať, že rádio-karbónová metóda, ktorú radi a masovo používajú tak archeológovia, ako aj paleontológovia, vykazuje pri ich „vedeckých“ datovaniach, v rámci ktorých sú schopní sa prieť pri určovaní evolučných štádií života na Zemi o odchýlky zahrňujúce rádovo desaťtisíce rokov, určité nedostatky. Papier samozrejme znesie všetko, podobne ako klíma, a pripisovať nuly hore-dole nič nestojí. Kým budú granty, tak bude aj veda, evolúcia, klíma a aj datovanie.

BM

Zdroj: The Catholic Herald, titulný ilustračný obrázok, zdroj – flickr.com

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/nove-dokazy-o-tom-ze-turinske-platno-pochadza-zo-svatej-zeme-a-nie-je-podvrhom/>